



สถาบันการจัดการระบบสุขภาพ ม.อ.



สำนักงานกองทุนสนับสนุน
การสร้างเสริมสุขภาพ

ยุทธศาสตร์ระบบอาหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช



ยุทธศาสตร์ระบบอาหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช

ปี พ.ศ.2562–2566

สถานการณ์ด้านอาหาร ของจังหวัดนครศรีธรรมราช

1. การพึ่งพาตนเองเพื่อการมีและการเข้าถึงอาหารที่ผลิตเองจะน้อยลง เนื่องจากพื้นที่ผลิตอาหารมีแนวโน้มลดลง พื้นที่นาลด พื้นที่สวนยางสวนปาล์มเพิ่ม เกิดการทำเกษตรเชิงพาณิชย์และการทำเกษตรพันธสัญญาเพิ่มมากขึ้น ส่วนวนเกษตรเกษตรปราณีต เกษตรผสมผสานยังมีสัดส่วนน้อย
2. จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นพื้นที่กระจายผลผลิตพืชผัก ผลไม้ แต่ผลผลิตยังพบสารเคมีตกค้างอยู่มาก นอกจากนี้ยังพบสารปนเปื้อนในผลิตภัณฑ์อาหารและน้ำดื่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน รวมทั้งผลิตภัณฑ์นมโรงเรียนไม่ได้คุณภาพ รวมถึงการเกิดโรคระบาดในสัตว์เศรษฐกิจ และสารตกค้างในสัตว์และเนื้อสัตว์
3. เด็กมีภาวะอ้วนเพิ่มสูงขึ้น เด็กเตี้ยต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และอัตราผู้ป่วยโรคเรื้อรังเพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่ไม่ถูกต้องและการมีกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอ

สถานการณ์ด้านความมั่นคงทางอาหาร

1. เกษตรกรรม

ภาพรวมพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช มีเนื้อที่ทั้งหมด 6,214,064 ไร่ พื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร 3,059,412.75 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 49.23 ของพื้นที่ทั้งหมด มีเกษตรกร จำนวน 205,969 ครัวเรือน (ข้อมูลการขึ้นทะเบียนเกษตรกร ณ วันที่ 30 กันยายน 2560) พื้นที่ปลูกข้าว ปี 2559/2560 จำนวน 192,109 ไร่ พื้นที่ปลูกยางพารา จำนวน 1,177,135 ไร่ พื้นที่ปลูกไม้ผลเศรษฐกิจจำนวน 201,492 ไร่ เช่น ทุเรียน จำนวน 49,283 ไร่ มังคุด จำนวน 92,923 ไร่ เงาะ จำนวน 32,746 ไร่ และลองกอง จำนวน 26,540 ไร่ (ข้อมูล ณ เมษายน 2560)

1) ข้าว จังหวัดนครศรีธรรมราชมีพื้นที่เพาะปลูกข้าวมากที่สุด ในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยโดยในปี 2559 มีพื้นที่ปลูกข้าวรวม 288,526 ไร่ มีผลผลิตรวม 131,288 ตัน คิดเป็นร้อยละ 34.01 (ข้อมูลจากแผนพัฒนา 4 ปี พ.ศ.2561–2564 จังหวัดนครศรีฯ) อำเภอที่ใช้พื้นที่ปลูกข้าวมากที่สุด คือ 1) อำเภอหัวไทร จำนวน 60,141 ไร่ 2) อำเภอปากพนัง จำนวน 33,058 ไร่ และ 3) อำเภอเชียรใหญ่ จำนวน 27,122 ไร่ (สำนักงานเกษตรจังหวัด) ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวมีโครงการพัฒนาลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริ การพัฒนาระบบชลประทานที่เอื้อต่อการเพาะปลูกข้าว และเป็นอาชีพหลักพื้นถิ่นดั้งเดิม แต่ปัญหาที่พบจากการทำนา คือ พื้นที่ปลูกข้าวของจังหวัดนครศรีธรรมราชลดลงทุกปี ประกอบกับราคาที่ตกต่ำทำให้เกษตรกรในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง (อำเภอปากพนัง หัวไทร เขียวใหญ่ และเฉลิมพระเกียรติ) ได้ทำการขุดร่องพื้นที่นำข้าวมาปลูกปาล์มน้ำมันทดแทนมากขึ้น (ข้อมูลจากแผนพัฒนา 4 ปี พ.ศ.2561–2564 จังหวัดนครศรีฯ)

2) **ยางพารา** ในปี 2559 จังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด 1,841,232 ไร่ อำเภอที่ปลูกยางพารามากที่สุดคือ 1) อำเภอชะอวด จำนวน 128,547 ไร่ 2) อำเภอทุ่งใหญ่ จำนวน 126,193 ไร่ และ 3) อำเภอทุ่งสง จำนวน 114,641 ไร่ ซึ่งยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัดนครศรีธรรมราช แต่ปัจจุบันประสบปัญหาราคายางตกต่ำ ให้ความเดือดร้อนให้กับเกษตรกรอย่างมาก โดยราคายางพารา ณ วันที่ 19 ตุลาคม 2561 ยางแผ่นดิบขาย 38.65 บาท น้ำยางสด ณ โรงงานขาย 40.50 บาท (การยางแห่งประเทศไทย <http://www.rubber.co.th>)

3) **ปาล์มน้ำมัน** ในปี 2559 มีพื้นที่ปลูก 343,954 ไร่ และมีปริมาณการปลูกที่เพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากมีนโยบายรัฐบาลช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนปาล์มและมีการสำรวจขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนปาล์ม และจากราคายางพาราลดลงทำให้เกษตรกรที่มีต้นยางพาราอายุมาก ขายไม้ยางพาราแล้วหันมาปลูกปาล์มน้ำมันทดแทนทำให้พื้นที่ปลูกปาล์มเพิ่มขึ้นทุกปี รวมทั้งเกษตรกรพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังปรับเปลี่ยนพื้นที่นาข้าวและนาร้างเป็นพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่ให้ผลผลิตมากกว่านาข้าว (ข้อมูลจากแผนพัฒนา 4 ปี พ.ศ.2561-2564 จังหวัดนครศรีฯ)

4) ผลไม้ ได้แก่

- ในปี 2559 จังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ปลูกทุเรียน จำนวน 46,845 ไร่ อำเภอที่ปลูกทุเรียนมากที่สุด คือ 1) อำเภอท่าศาลา จำนวน 10,010 ไร่ 2) อำเภอสิชล จำนวน 9,237 ไร่ และ 3) อำเภอนบพิตำ จำนวน 6,442 ไร่ ศักยภาพการผลิตทุเรียนต่อไร่มีแนวโน้มลดลงเนื่องจากสถานการณ์ภัยแล้งทำให้ทุเรียนออกผลน้อย แต่กลไกราคาลดที่ทำให้ทุเรียนมีราคาสูงทำให้พื้นที่การปลูกทุเรียนเพิ่มขึ้นทุกปี

- อำเภอที่ปลูกมังคุดมากที่สุด คือ 1) อำเภอลานสกา จำนวน 20,945 ไร่ 2) อำเภอพรหมคีรี จำนวน 11,444 ไร่ และ 3) อำเภอเมือง จำนวน 10,897 ไร่ ปัญหาที่ประสบจากชาวสวนมังคุด คือ ภัยแล้งและราคาตกต่ำ แต่มีผลผลิตจากมังคุดสูงขึ้นทุกปี
- อำเภอที่ปลูกเงาะมากที่สุด คือ 1) อำเภอสิชล จำนวน 5,666 ไร่ 2) อำเภอฉวาง จำนวน 4,796 ไร่ และ 3) อำเภอชะอวด จำนวน 3,241 ไร่ สถานการณ์การผลิตเงาะต่อไร่ลดลงทุกปีเนื่องจากภัยแล้งและราคาตกต่ำ ทำให้เกษตรกรเปลี่ยนมาปลูกปาล์มน้ำมันแทน
- อำเภอที่ปลูกลองกองมากที่สุด คือ 1) อำเภอช้างกลาง จำนวน 3,196 ไร่ 2) อำเภอสิชล จำนวน 3,046 ไร่ และ 3) อำเภอพิปูน จำนวน 2,577 ไร่ ศักยภาพการผลิตลองกองลดลงทุกปีเนื่องจากราคาตกต่ำ

2. ประมงและสัตว์น้ำ

จังหวัดนครศรีธรรมราชมีพื้นที่ติดทะเล 6 อำเภอ ได้แก่ ชะอวด สิชล ท่าศาลา เมือง ปากพนัง และหัวไทร มีชายฝั่งยาว 225 กิโลเมตร มีการทำประมงทั้งชายฝั่งและน้ำลึก จำนวนเรือที่ขึ้นทะเบียนกับกรมประมงจนถึงปี 2557 จำนวน 3,479 ลำ ปัญหาที่พบคือความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรชายฝั่งทะเลมีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ ปริมาณการจับสัตว์น้ำขึ้นทำโดยในปี 2559 จังหวัดนครศรีธรรมราช มีปริมาณสัตว์น้ำ 2,183 เมตริกตัน ปริมาณการจับสัตว์น้ำลดลงเมื่อเทียบกับปี 2558 จำนวน 228 เมตริกตัน คิดเป็นร้อยละ 9.45 (ข้อมูลจากแผนพัฒนา 4 ปี พ.ศ.2561-2564 จังหวัดนครศรีธรรมราช)

ในช่วงครึ่งแรกของปี 2559 สถานการณ์จับสัตว์น้ำของภาคใต้พบว่า ปริมาณการจับสัตว์น้ำจากทะเลมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากปริมาณเรือที่ออกทะเลลดลงจากการปฏิบัติตามกฎหมายการทำประมงในการแก้ไขปัญหา IUU Fishing ซึ่งกฎหมายดังกล่าวมีความเข้มงวดในหลายเรื่อง ทั้งการแจ้งเข้าออกเรือประมง การแจ้งจำนวนแรงงาน การยื่นเอกสารหลักฐาน ข้อกำหนดของจำนวนวันในการออกเรือและจอดเรือ อีกทั้งยังเป็นผลจากสภาพดินฟ้าอากาศที่แปรปรวน การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ (น้ำท่วม) ในพื้นที่ ทำให้ปริมาณการจับสัตว์น้ำในภาพรวมลดลง (สำนักงานประมงนครศรีฯ)

เมื่อพิจารณาถึงอัตราการเจริญเติบโตของ GDP ภาคประมง จะเห็นว่าในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา (2550-2559) GDP ภาคประมงมีอัตราการหดตัวในช่วงปี 2551-2557 เนื่องจากสถานการณ์ด้านการประมงทะเลประสบปัญหาด้านต้นทุนการทำประมงที่สูงขึ้นมากจากราคาน้ำมัน และยังปัจจัยลบจากการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล ที่เกิดปัญหาการผลิตจากโรคตาย แต่สถานการณ์เริ่มดีขึ้นในช่วงปี 2557-2559 โดยในปี 2558 ราคาน้ำมันในตลาดโลกลดลงมากกว่าปี 2557 และในขณะเดียวกันโรคตายในกุ้งทะเลคลี่คลายไปทางที่ดี (สำนักงานประมงนครศรีฯ)

ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีการเพาะเลี้ยงกุ้งกุลาดำและกุ้งขาว จำนวนฟาร์มที่เลี้ยงกุ้งทะเล 2,479 ฟาร์ม 4,729 บ่อ โดยในปี 2559 มีพื้นที่เพาะเลี้ยงกุ้งขาว จำนวน 12,630 ไร่ กุ้งกุลาดำ 574 ไร่ สถานการณ์การเลี้ยงกุ้งในปัจจุบันมีพื้นที่ลดลงเนื่องจากประสบปัญหาของโรค

สำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดมีผู้ขอจดทะเบียนผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในปี 2555 จำนวน 133 คน ประเภทการเพาะเลี้ยงแบบพานิชย์ และการเพาะเลี้ยงแบบยังชีพ ประเภทสัตว์น้ำที่เพาะเลี้ยง ได้แก่ ปลานิล ปลาจาระเม็ดน้ำจืด ปลาช่อน ปลาดุก ปลาแรด ปลาหมอไทย ปลาสลิด ปลาดุกบักอูย ปลาสวาย และปลาไน ประเภทการเลี้ยงส่วนใหญ่จะเลี้ยงในร่องสวนและการขุดบ่อดิน เนื้อที่เลี้ยงทั้งหมดรวม 153.20 ไร่

ข้อมูลศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำในแหล่งน้ำล่าสุดเดือนสิงหาคม 2561 ได้ทำการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำลงในแหล่งน้ำสาธารณะจำนวน 1,240 ไร่ ในจังหวัดกระบี่และนครศรีธรรมราช ชนิดพันธุ์ปลาที่ปล่อย ได้แก่ ปลาดุกเพียนขาว ปลาดุก ปลาช่อนเทศ ปลานวลจันทร์เทศ ปลาสวายขาว ปลาไน และกบนา รวมทั้งสิ้น 1,501,000 ตัว

3. ปศุสัตว์

ในปี 2559 จำนวนสัตว์เลี้ยง 5,972,886 ตัว เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์จำนวน 71,072 ราย สัตว์เลี้ยงที่สำคัญทางเศรษฐกิจ ได้แก่ (ข้อมูลจากแผนพัฒนา 4 ปี พ.ศ.2561-2564 จังหวัดนครศรีฯ)

1) **โคเนื้อ** ปี 2559 จังหวัดนครศรีธรรมราช มีปริมาณการผลิตโคเนื้อ จำนวน 22,088 ตัว ปริมาณการผลิตลดลงทุก ๆ ปี เนื่องจากพื้นที่เลี้ยงจำนวนฟาร์มไม่ได้เพิ่มขึ้น

2) **ไก่** ปริมาณการผลิตไก่เนื้อ ในปี 2559 จำนวน 1,933,275 ตัว มีปริมาณผลิตสูงเป็นอันดับสองของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ศักยภาพการผลิตไก่ของจังหวัดนครศรีธรรมราช มีอัตราการเพิ่มขึ้นสูงจากปี 2558 แสดงว่าในพื้นที่เลี้ยงไก่ปริมาณที่สูง ประกอบกับภาคเอกชนได้ลงทุนให้เกษตรกรเป็นผู้รับจ้างเลี้ยงไก่เป็นจำนวนหลายราย สร้างรายได้ และเศรษฐกิจของจังหวัดระดับหนึ่ง

3) **สุกร** มีปริมาณการผลิตสุกร ในปี 2558 จำนวน 345,063 ตัว เพิ่มขึ้นจากปี 2558 ที่จำนวน 6,326 ตัว ศักยภาพการผลิตสุกรเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2557-2559 ทุกปีอย่างต่อเนื่อง

4) **แพะ** ปริมาณการผลิตแพะ ในปี 2559 จำนวน 27,276 ตัว ปี 2558 จำนวน 20,958 ตัว เพิ่มขึ้นจากปี 2558 ซึ่งมีจำนวน 6,318 ตัว และมีแนวโน้มการผลิตเพิ่มสูงขึ้นทุกปี

โดยสรุป พื้นที่เกษตรของจังหวัดนครศรีธรรมราชคิดเป็นร้อยละ 50 ของพื้นที่ทั้งหมด สวนยางคิดเป็นร้อยละ 20 ของพื้นที่ทั้งหมด ส่วนพื้นที่เกษตรที่เป็นพืชอาหารร้อยละ 6 ของพื้นที่ทั้งหมด แนวโน้มสัดส่วนสวนยางเพิ่มขึ้น สัดส่วนพื้นที่อาหารลดลง ขณะเดียวกันพื้นที่สาธารณะ (ทุ่งเลี้ยงสัตว์) ในการเลี้ยงสัตว์แบบธรรมชาติมีสัดส่วนลดลง ส่งผลต่ออาหารสัตว์ไม่เพียงพอ การเลี้ยงสัตว์แบบธรรมชาติมีแนวโน้มลดลง ทำให้เกิดการทำเกษตรเชิงพาณิชย์ และเกษตรกรต้องพึ่งพิงบริษัทเอกชนโดยการทำเกษตรพันธะสัญญาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะเป็นการทำเกษตรแบบเชิงเดี่ยวมากขึ้น ส่งผลทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพน้อยลง รวมทั้งปัญหาภาคการเกษตรในปัจจุบัน พบว่า ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำมากทำให้เป็นปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกร

สถานการณ์ด้านอาหารปลอดภัย

สถานะสุขภาพของประชากรในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอก ได้แก่ โรคระบบไหลเวียนเลือด โรคต่อมไร้ท่อ โภชนาการและเมตาบอลิซึม โรคระบบทางเดินหายใจ โรคระบบทางเดินอาหารรวมโรคในช่องปาก โรคแทรกซ้อนในการตั้งครรภ์ และโรคความดันโลหิตสูง (แผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี พ.ศ.2561-2564 อบจ. นครศรีฯ) ในปี พ.ศ.2559 สาเหตุการเสียชีวิตของประชากรในอันดับต้นๆ ได้แก่ เนื้องอก (มะเร็งทุกชนิด) ร้อยละ 90.05 และโรคหลอดเลือดในสมอง ร้อยละ 49.62 ทั้งนี้อาจมีความเกี่ยวเนื่องกับพฤติกรรมในการบริโภคอาหารของประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช จากรายงานเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา (มกราคม-ธันวาคม 2559) ทั้งสิ้น 46,485 ราย 5 อันดับแรกคือ

โรคอุจจาระร่วงเฉียบพลัน ไข้ไม่ทราบสาเหตุ โรคปอดบวม โรคตาแดงจากไวรัส และโรคไข้เลือดออก เมื่อพิจารณาผลการสำรวจด้านอาหารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า

1. ผลิตภัณฑ์อาหารสด จากการเก็บตัวอย่างผักและผลไม้ในตลาดสดจำนวน 435 ตัวอย่างในส่วนของสถานที่ผลิต (คัดและบรรจุ) ผักและผลไม้สดสำรวจ จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ โรงคัดสุรีย์ หจก.วิสาหกิจชุมชนบ้านเกาะทวด และธัญญเทรตเดอร์ พบว่า ผ่านมาตรฐานจำนวน 424 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 97.47 ทางสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราชจึงได้คัดเลือกสถานที่ทั้ง 3 แห่งนี้ให้เป็นสถานที่ผลิตที่เข้าข่ายให้มีการพัฒนาสถานที่ผลิต (คัดและบรรจุ) ผักและผลไม้สดให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด โดยจัดทำแผนในการพัฒนา ดังนี้

- โรงคัดสุรีย์ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง ชนิดผักและผลไม้สดที่คัดและบรรจุ ได้แก่ คะน้า กะหล่ำปลี โหระพา พริกเผ็ด และ แอปเปิ้ล แหล่งส่งจำหน่ายอยู่ในห้างแมคโคร
- วิสาหกิจชุมชนเทศบาลตำบลเกาะทวด ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง อยู่ในขั้นตอนการเตรียมสถานที่เพื่อเตรียมส่งแหล่งจำหน่ายที่ห้างท็อปส์
- ธัญญเทรตเดอร์ ตั้งอยู่ในอำเภอเชียรใหญ่กำลังอยู่ในช่วงติดต่อแหล่งจำหน่าย

จากการตรวจประเมินสถานที่ผลิตตามเกณฑ์อาหารแปรรูปที่บรรจุในภาชนะพร้อมจำหน่ายทั้ง 3 แห่งผ่านการประเมินตามหลักเกณฑ์ Primary GMP และได้รับอนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร

2. ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป ในที่นี้คือ นมโรงเรียน ต้องมีมาตรฐานคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สถานที่ผลิตนมโรงเรียนในจังหวัดนครศรีธรรมราชมี 2 แห่ง ได้แก่ บริษัทแมรี่แอนด์แดรี่โปรดักส์จำกัด และบริษัทนครแดรี่พลัสจำกัด จากการตรวจสถานที่ผลิตนมทั้ง 2 แห่งในปี 2561

พบว่า ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน GMP (คะแนนแต่ละหัวข้อและคะแนนรวม 70% ขึ้นไป และเก็บตัวอย่างนมโรงเรียนเพื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพ พบว่า ผ่านเกณฑ์มาตรฐานทั้ง 2 แห่ง ร้อยละ 100

ดังนั้นกระบวนการผลิตและผลิตภัณฑ์ได้มาตรฐานผ่านเกณฑ์ แต่การจัดการความปลอดภัยของนมโรงเรียนในขั้นตอนการขนส่ง การเก็บรักษาตามระบบ Cold Chain ยังไม่สามารถกำกับดูแลให้มีมาตรฐานในทิศทางเดียวกัน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราชจึงได้จัดทำโครงการกำกับดูแลมาตรฐานนมโรงเรียนเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจในการจัดการความปลอดภัยของนมโรงเรียนตั้งแต่ขั้นตอนการขนส่ง การเก็บรักษาเพื่อสุขภาพของนักเรียนที่ดีมนม

3. ผลิตภัณฑ์สุขภาพ การตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างผลิตภัณฑ์สุขภาพเพื่อตรวจหาสารปนเปื้อนในอาหารและสเตรียรอยดึในกลุ่มผลิตภัณฑ์ ได้แก่

- อาหารสด ผัก และผลไม้ จำนวน 6,716 ตัวอย่าง ผ่านเกณฑ์ 6,498 ร้อยละ 96.75
- เนื้อสัตว์สดปลอดภัยจากการปนสารเร่งเนื้อแดง จำนวน 4 ตัวอย่าง ผ่านเกณฑ์ทั้งหมดร้อยละ 100
- น้ำมันทอดอาหาร ณ สถานที่ผลิต จำนวน 115 ตัวอย่าง ผ่านเกณฑ์ 100 ร้อยละ 86.95
- นมโรงเรียน จำนวน 2 ตัวอย่างในอำเภอพระพรหม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 100
- เครื่องสำอางจำนวน 2 ตัวอย่าง ผ่านเกณฑ์ 1 ร้อยละ 50
- ยาจำนวน 1 ตัวอย่าง ไม่ผ่านเกณฑ์

4. น้ำดื่ม คุณภาพน้ำดื่มจากตู้จำหน่ายหยอดเหรียญพบการปนเปื้อนปริมาณของแข็งร้อยละ 20.69 น้ำบริโภคในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 25

5. ร้านอาหาร/แผงลอย

- ตลาดสดจำนวน 23 แห่ง เข้าร่วมการรับรองมาตรฐานตลาดสดน่าซื้อ ผ่านเกณฑ์ 19 แห่ง ร้อยละ 82.6 และตลาดสดจำนวน 20 แห่ง ผ่านเกณฑ์ตลาดปลอดภัย จำนวน 7 แห่ง
- ร้านอาหาร/แผงลอยในเขตจังหวัด ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน CFG 15 ข้อ ประมาณ ร้อยละ 58
- แผงลอยจำหน่ายอาหาร จำนวน 2,633 ตัวอย่าง ผ่านเกณฑ์มาตรฐานอาหารสะอาด รสชาติอร่อย 2,179 ร้อยละ 82.75
- ร้านจำหน่ายอาหาร จำนวน 1,203 ตัวอย่าง ผ่านเกณฑ์มาตรฐานอาหารสะอาด รสชาติอร่อย 957 ร้อยละ 79.61
- ร้านจำหน่ายก๋วยเตี๋ยวจำนวน 272 ร้าน ผ่านเกณฑ์มาตรฐานก๋วยเตี๋ยวนามัย 157 ร้อยละ 57.7
- นอกจากนี้มีร้านอาหารผลิตปลอดภัย วัสดุปลอดภัย ที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานการรับรองจากสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด นครศรีธรรมราช จำนวน 37 ร้าน ทำงานร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและเทศบาลในพื้นที่ ดำเนินการตรวจสอบโดยคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง

6. ผลิตภัณฑ์ OTOP จังหวัดนครศรีธรรมราชมีผลิตภัณฑ์ OTOP ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการอาหารปลอดภัยและอยู่ในระบบสำนักงานพัฒนาชุมชน ได้แก่ อาหารแปรรูป (เครื่องแกงพริก ขี้าวเกียบผักผลไม้ ทุเรียนกวน รังนก ทองม้วน ปลาตากูร่า ขนมลา และลูกเดือยธัญพืช) ผลไม้สด (มังคุด ส้มโอทองดี) ยาสมุนไพร และผลิตภัณฑ์เสริมความงาม เช่น ยาสระผม สบู่ เป็นต้น สินค้า OTOP ทั้งหมดจะพัฒนาไปสู่คุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของ อย.

7. **ปศุสัตว์** ได้แก่ โคเนื้อ โคนม กระบือ สุกร ไก่ เป็ด แพะ และแกะ ปัญหาของสัตว์เลี้ยงยังคงมีโรคระบาดในสัตว์เศรษฐกิจ เช่น โรคปากและเท้าเปื่อยในสัตว์กีบ โรคบลูเซลลา (แท้งติดต่อ) เป็นต้น ข้อมูลจากเว็บไซต์สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครศรีธรรมราช มีดังนี้

- โรงฆ่าสัตว์ในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีผู้ประกอบการที่ขออนุญาตถูกต้องจำนวน 18 แห่ง แต่ยังไม่ครบทุกประเภท และยังมีพบว่าโรงฆ่าสัตว์ที่ไม่มีใบอนุญาตอีกหลายแห่งที่ต้องบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ และผู้ประกอบการ
- การสุ่มตรวจสารเร่งเนื้อแดงในสุกรจำนวน 10 ตัว ในโรงฆ่าสัตว์เทศบาลนครศรีธรรมราช ไม่พบการใช้สารเร่งเนื้อแดงในสุกร และมีฟาร์มเลี้ยงสุกรปลอดสารเร่งเนื้อแดงจำนวนมากกว่า 70 ฟาร์ม โดยสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครศรีธรรมราชได้ลงนามความร่วมมือกับสมาคมผู้เลี้ยงสุกรเพื่อการค้าไม่ใช้สารเร่งเนื้อแดงในการเลี้ยงสุกร
- โรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาต พ.ศ.2 ปี 2561 ประเภทสัตว์ปีกจำนวน 5 แห่ง
- สำนักงานปศุสัตว์ร่วมกับคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดนครศรีธรรมราช ตรวจสอบและพิจารณารับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาลให้เป็นไปตามเงื่อนไขการรับรองฮาลาลและรับรองมาตรฐาน GMP ได้แก่ ลูกชิ้นเนื้อ ลูกชิ้นไก่ และไก่ยอ

โดยสรุป สถานการณ์สำคัญของความปลอดภัยทางอาหารในพื้นที่นครศรีธรรมราช เป็นพื้นที่กระจายผลผลิตพืชผัก ผลไม้ ยังพบสารเคมีตกค้างอยู่ในผลผลิต นอกจากนี้ยังพบสารปนเปื้อนในผลิตภัณฑ์อาหารและน้ำดื่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน รวมทั้งผลิตภัณฑ์นมโรงเรียนไม่ได้คุณภาพ รวมถึงการเกิดโรคระบาดในสัตว์เศรษฐกิจ และสารตกค้างในสัตว์และเนื้อสัตว์

สถานการณ์ด้านโภชนาการจังหวัดนครศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราชมีจำนวนประชากรที่มีสัญชาติไทยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านจำนวน 1,537,850 คน แยกเป็นชาย 759,911 คน หญิง 777,939 คน (ที่มา: กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2560 <http://stat.dopa.go.th>) ข้อมูลจากการสำรวจสถานการณ์โภชนาการในแต่ละกลุ่มวัย ปี 2561 พบรายละเอียดต่อไปนี้ (ข้อมูลจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช)

1. กลุ่มวัยเด็ก 0-5 ปี

1) พบอัตราเด็กแรกเกิดน้ำหนักน้อยกว่า 2,500 กรัม ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับเกณฑ์ของระดับกระทรวง (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 7) ภาพรวมในจังหวัดนครศรีธรรมราชในปี 2559 พบร้อยละ 6.50 และ ร้อยละ 4.13 ในปี 2560 รวมทั้งเด็กแรกเกิดถึง 6 เดือน ได้ทานนมแม่อย่างเดียวเพียงร้อยละ 53.99 (ข้อมูลระบบรายงาน HDC สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช)

2) ข้อมูลการสำรวจเด็กแรกเกิด-6 เดือน กินนมแม่อย่างเดียว จำนวน 5,185 คน ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตร้อยละ 3.88 (รายงานพัฒนาคุณภาพชีวิตปี 2560 สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช) และข้อมูลจากการสำรวจโดยสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีฯ เด็กแรกเกิด - 6 เดือน จำนวน 13,203 คน พบว่ากินนมแม่อย่างเดียว 7,472 คน ร้อยละ 57.35 (รายงาน HDC สสจ.นครศรี)

3) คัดกรองพัฒนาการตามเกณฑ์และพัฒนาการสมวัยกลุ่มอายุ 0-5 ปี จำนวน 26,020 คน พบว่า มีพัฒนาการสมวัยจำนวน 24,861 คน ร้อยละ 95.55 พัฒนาการสงสัยล่าช้าจำนวน 3,198 คน ร้อยละ 12.29 ซึ่งสามารถติดตามกระตุ้นพัฒนาการได้จำนวน 2,851 คน ร้อยละ 90.68 อำเภอที่พบเด็กมีพัฒนาการล่าช้าต่ำกว่าเกณฑ์เป้าหมาย (ผ่านเกณฑ์

ร้อยละ 20) ได้แก่ อำเภอท่าศาลา ร้อยละ 24.86 อำเภอเมืองร้อยละ 23.39 และ อำเภอจุฬาภรณ์ร้อยละ 20.48

4) คัดกรองภาวะโภชนาการและสูงตีสมสัดส่วนกลุ่มอายุ 0-5 ปี จำนวน 75,181 คน พบว่า สูงตีสมสัดส่วน 37,561 คน ร้อยละ 49.96 นอกจากนี้ยังพบร้อยละของเด็กอ้วน 3.55 เตี้ย 9.83 และ ผอม 4.67 ส่วนสูงเฉลี่ยเพศชาย 109.87 เซนติเมตร เพศหญิง 109.47 เซนติเมตร อำเภอที่มีเด็กผ่านเกณฑ์ร้อยละ 54 เด็กสูงตีสมส่วน ได้แก่ อำเภอสิชล ร้อยละ 59.85 อำเภอทุ่งใหญ่ร้อยละ 58.43 อำเภอ ขนอมร้อยละ 55.03 และเชียรใหญ่ร้อยละ 54.76

5) ข้อมูลการสำรวจภาวะโภชนาการในระดับตำบล โดยสำนักวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ใน 4 ตำบล ได้แก่ ตำบล หูล่อง อำเภอปากพนัง ตำบลเขาแก้ว อำเภอลานสกา ตำบลไสหร้าและ ตำบลจันดี อำเภอฉวาง ในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 248 คน กลุ่มอายุ 1-5 ปี พบว่า สูงตีสมส่วน 163 คน ร้อยละ 57.4 ผอม 36 คน ร้อยละ 12.7 ค่อนข้างผอม 24 คน ร้อยละ 8.5 ท้วม 10 คน ร้อยละ 3.5 เริ่มอ้วน 26 คน ร้อยละ 9.2 และอ้วน 25 คน ร้อยละ 8.8

6) พบอัตราแม่มีภาวะซีด ตั้งแต่ระหว่างตั้งครรภ์ หลังคลอด และระหว่างให้นมบุตร ผลจากการประเมินค่าฮีมาโตคริต (Hct) พบภาวะ โลหิตจางในหญิงตั้งครรภ์ ปี 2559 ร้อยละ 16.92 ปี 2560 เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.79

2. กลุ่มวัยเรียน 6-14 ปี

1) คัดกรองภาวะโภชนาการและสูงตีสมสัดส่วนกลุ่มอายุ 6-14 ปี มีจำนวนเด็กที่เข้ารับการชั่งน้ำหนักวัดส่วนสูง 86,808 คนในทอม ที่ 2 ปีการศึกษา 2557-2560 พบว่า

- สูงตีสมสัดส่วน 54,476 คน ร้อยละ 62.75
- ผอม 3,897 คน ร้อยละ 4.49
- เริ่มอ้วนและอ้วน 10,672 คน ร้อยละ 12.29
- เตี้ย 5,106 คน ร้อยละ 5.88
- ส่วนสูงเฉลี่ยของเด็กอายุ 12 ปี เพศชาย 154 เซนติเมตร และของเพศหญิง 155

ทั้งนี้อำเภอที่มีเด็กวัยเรียนสูงตีสมส่วนสูงกว่าค่าเป้าหมาย ที่กระทรวงกำหนด (66%) มี 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเชียรใหญ่ร้อยละ 69.54 อำเภอปากพนังร้อยละ 68.60 และอำเภอสิชลร้อยละ 68.28 ส่วนอำเภอที่พบต่ำกว่าเกณฑ์อำเภอที่น้อยที่สุด 3 ลำดับ ได้แก่ อำเภอ เฉลิมพระเกียรติร้อยละ 57.50 อำเภอนาบอนร้อยละ 57.84 และอำเภอ ทุ่งสงร้อยละ 58.70 แสดงถึงปัญหาของกลุ่มเด็กวัยเรียนในจังหวัดยังมีปัญหา ในภาพรวม

2) ข้อมูลการสำรวจภาวะโภชนาการในระดับตำบล โดยสำนัก วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ใน 4 ตำบล ได้แก่ ตำบล หูล่อง อำเภอปากพนัง ตำบลเขาแก้ว อำเภอลานสกา ตำบลไสหร้าและ ตำบลจันดี อำเภอฉวาง ในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 138 คน กลุ่มอายุ 6-12 ปี พบว่า สูงตีสมส่วน 82 คน ร้อยละ 59.4 ผอม 17 คน ร้อยละ 12.3 ค่อนข้างผอม 6 คน ร้อยละ 8.3 ท้วม 8 คน ร้อยละ 5.8 เริ่มอ้วน 14 คน ร้อยละ 10.1 และอ้วน 11 คน ร้อยละ 8.0

3) ระดับ IQ เฉลี่ยของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสำรวจในปี พ.ศ.2554 และ 2559 กลุ่มนักเรียนตัวอย่าง ป.1 ทั้งประเทศจำนวน 23,641 คน ค่า IQ เฉลี่ย ภาพรวมทั้งประเทศ 98.23 ต่ำกว่าค่ากลางมาตรฐานสากล=100 สำหรับจังหวัดนครศรีธรรมราช ปี 2554 ค่าเฉลี่ย IQ=90.60 และเพิ่มขึ้นมาในปี 2559 ค่าเฉลี่ย IQ=100.21 (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข)

4) ผู้ปกครอง ครูศูนย์เด็กเล็ก และโรงเรียน ที่มีหน้าที่ดูแลในเรื่องการบริโภคอาหารยังให้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง เด็กนักเรียนส่วนใหญ่ยังมีพฤติกรรมการเลือกซื้ออาหารที่เสี่ยงต่อสุขภาพ จากข้อมูลการเลือกซื้ออาหารขยะรวมขนมหวานที่ไม่มีประโยชน์ต่อร่างกายของแม่ค้าหน้าโรงเรียน ขาดดีกว่าแม่ค้าที่ขายอาหารที่เป็นประโยชน์ ข้อมูลอ้างอิงจากผลงานวิจัยศึกษาสถานการณ์การเลือกซื้ออาหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในพื้นที่อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ของทันตแพทย์บังกช เกียรติศิริโรจน์ ปี 2558

5) อาหารมือเช้าและการเข้าถึงอาหารที่เสี่ยงต่อสุขภาพยังเป็นปัญหาของเด็กวัยเรียน (ตั้งแต่ชั้นเตรียมอนุบาลถึงมัธยม) ผลจากการสุ่มสำรวจกลุ่มนักเรียนในโรงเรียนมักจะเลือกซื้ออาหารขยะจากแม่ค้าหน้าโรงเรียนและร้านสะดวกซื้อเพื่อรับประทานในมือเช้าเนื่องจากไม่ได้รับประทานอาหารจากบ้าน หรือไม่มีอาหารเช้าจำหน่ายในโรงเรียน

6) มีร้านอาหาร Junk food, ร้านสะดวกซื้อที่ขายอาหารเสี่ยงต่อสุขภาพครอบคลุมทุกพื้นที่ ทั้งในพื้นที่เขตเมืองและชนบท ทำให้ประชาชนทุกพื้นที่ทุกกลุ่มวัยสามารถเข้าถึงอาหารแบบบริโภคนิยมได้อย่างง่ายดาย

3. กลุ่มวัยทำงาน 15-59 ปี

1) การคัดกรองสุขภาพกลุ่มวัยทำงาน อายุ 30-44 ปี เพื่อหาดัชนีมวลกายปกติ จำนวน 159,309 คน พบว่า ดัชนีมวลกายปกติ 76,675 คน ร้อยละ 48.13 อำเภอที่มีดัชนีมวลกายปกติตามเกณฑ์ที่กระทรวงกำหนด (54%) มีเพียง 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอจุฬาภรณ์ร้อยละ 54.56 และอำเภอลี้ช้อยร้อยละ 55.16 ส่วนอำเภอที่มวลกายปกติน้อยที่สุด 3 ลำดับ ได้แก่ อำเภอพรหมคีรีร้อยละ 40.39 อำเภอทุ่งสงร้อยละ 41.22 และอำเภอนบพิตำร้อยละ 42.23

2) ข้อมูลการสำรวจภาวะโภชนาการด้านดัชนีมวลกายในวัยผู้ใหญ่ กลุ่มอายุ 19-59 ปี ในระดับตำบล โดยสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ใน 4 ตำบล ได้แก่ ตำบลหูล่อง อำเภอปากพนัง ตำบลเขาแก้ว อำเภอลานสกา ตำบลไสหร้าและตำบลจันดี อำเภอฉวาง ในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 364 คน พบว่า ค่าดัชนีมวลกายปกติ 18.5-22.9 จำนวน 157 คน ร้อยละ 40.1 ค่าดัชนีมวลกายน้อยกว่า 18.5 จำนวน 26 คน ร้อยละ 6.6 และค่าดัชนีมวลกายมากกว่า 23 จำนวน 181 คน ร้อยละ 46.2

3) อัตราป่วยด้วยโรคเรื้อรังที่เกิดจากพฤติกรรมบริโภคในทุกกลุ่มอายุ สูงขึ้น ผลจากการเจ็บป่วยด้วยโรค NCD ตามข้อมูลการวินิจฉัยโรคผู้ป่วยกลุ่มโรค NCD พบว่า ปี 2561 กลุ่มเสี่ยงป่วยความดันโลหิตสูง จำนวน 30,991 คน ผู้ป่วยใหม่โรคเบาหวาน จำนวน 47,980 คน

4. กลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปี ขึ้นไป

1) ข้อมูลการตรวจคัดกรอง ADL (Activities of Daily Living) กิจกรรมประจำวันของผู้สูงอายุ พบว่า ติดสังคม 121,924 คน ร้อยละ 97.05 ติดบ้าน/ติดเตียง 3,702 คน ร้อยละ 2.95 อำเภอที่คัดกรองที่ได้ครอบคลุมมากที่สุด คือ อำเภอจุฬาภรณ์ร้อยละ 100 อำเภอท่าศาลา ร้อยละ 95.47 และอำเภอนบพิตำร้อยละ 91.57 กลุ่มที่คัดกรองได้มาก คือ การประเมิน MBI ร้อยละ 80 รองลงมาเบาหวานร้อยละ 67 ข้อเข่าเสื่อม และซึมเศร้าร้อยละ 65

2) ข้อมูลการสำรวจภาวะโภชนาการด้านดัชนีมวลกายในวัยผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ในระดับตำบลโดยสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ใน 4 ตำบล ได้แก่ ตำบลหูล่อง อำเภอปากพนัง ตำบลเขาแก้ว อำเภอลานสกา ตำบลไสหรำและตำบลจันดี อำเภอฉวาง ในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 170 คน พบว่า ค่าดัชนีมวลกายปกติ 18.5-22.9 จำนวน 67 คน ร้อยละ 39.4 ค่าดัชนีมวลกายน้อยกว่า 18.5 จำนวน 16 คน ร้อยละ 19.4 และค่าดัชนีมวลกายมากกว่า 23 จำนวน 87 คน ร้อยละ 51.2

โดยสรุป สถานการณ์สำคัญของความปลอดภัยทางอาหารในจังหวัดนครศรีธรรมราช นำหนัก ส่วนสูง ในกลุ่มเด็กอายุ 6 เดือน ถึง 14 ปี ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน อันเนื่องมาจากพฤติกรรมบริโภค และมีภาวะเด็กอ้วนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง แม้มีภาวะซีดและภาวะโลหิตจางในหญิงตั้งครรภ์ มีทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยกว่า 2,500 กรัม ค่อนข้างสูง การดูแลเรื่องหลักการบริโภคอาหารของเด็กนักเรียน ยังไม่ถูกต้องในกลุ่มผู้ปกครอง ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และครูในโรงเรียน มีร้านอาหารขายอาหารที่เสี่ยงต่อสุขภาพครอบคลุมทุกพื้นที่และเข้าถึงทุกกลุ่มวัยอัตราผู้ป่วยโรคเรื้อรังที่เกิดจากพฤติกรรมการบริโภคเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

กรอบยุทธศาสตร์การจัดการด้านอาหารของจังหวัดนครศรีธรรมราช

วิสัยทัศน์

จังหวัดนครศรีธรรมราชมีความมั่นคงทางอาหาร บริโภคปลอดภัย ได้คุณค่าโภชนาการ นำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดี

วัตถุประสงค์

1. จังหวัดนครศรีธรรมราชสามารถพึ่งตนเองในด้านการมีแหล่งอาหารที่อุดมสมบูรณ์ ทั้งระดับครัวเรือน และชุมชน
2. อาหารที่ผลิตและมีการบริโภคในจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นอาหารที่มีคุณภาพ มาตรฐาน มีความปลอดภัย
3. ประชากรของจังหวัดนครศรีธรรมราชทุกช่วงวัย รู้ เข้าใจ และได้รับอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการที่มีความเหมาะสมกับวัย
4. มีการอนุรักษ์ พัฒนาต่อยอด วัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านและสมุนไพร และขยายผลทางด้านเศรษฐกิจ

หลักคิดในการทำยุทธศาสตร์

1. วางสมดุลระหว่างแนวคิดและองค์ประกอบต่อไปนี้
 1. เศรษฐกิจพอเพียง กับ เศรษฐกิจเชิงพาณิชย์
 2. ชุมชน กับ ชุมชนขนาดใหญ่
 3. บูรณาการความมั่นคงทางอาหาร ร่วมกับ อาหารปลอดภัย และโภชนาการสมัย
2. วางยุทธศาสตร์อาหาร ใน 4 ระดับคือ
 1. ระดับครัวเรือน
 2. ระดับชุมชน/ท้องถิ่น
 3. ระดับอำเภอ
 4. ระดับจังหวัด

เป้าประสงค์ของระบบอาหาร ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ระบบต้นน้ำ

1. การเพิ่มศักยภาพของเกษตรกรในการทำเกษตรผสมผสาน ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยเพิ่มมูลค่าของผลผลิต ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ
2. เพิ่มพื้นที่แหล่งผลิตอาหาร โดยการส่งเสริมการทำเกษตรแบบ 5 ของการยางแห่งประเทศไทย (กยท) โดยการปลูกพืชร่วมยาง และการเลี้ยงสัตว์
3. การเพิ่มสัดส่วนพื้นที่เกษตรปลอดภัยต่อพื้นที่เกษตรที่เหมาะสม ในชุมชน
4. ลดการใช้สารเคมีในกระบวนการผลิต โดยการเพิ่มทางเลือกอื่นที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตรของชุมชน
5. ลดสารเคมีตกค้างในเลือดของเกษตรกร และผู้บริโภค
6. ลดการปนเปื้อนสารเคมีในอาหาร โดยเน้นสารเคมีในผักผลไม้ เน้นกลุ่มผู้ประกอบการเลี้ยงสัตว์ให้หยุดใช้สารต้องห้ามหรือวัตถุที่ห้ามผสมในอาหารสัตว์ตามประกาศในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ.2558
7. ผลิตอาหารปลอดภัยตามความต้องการของตลาดหรือผลิตตามฤดูกาล

ระบบกลางน้ำ

1. การพัฒนารูปแบบความร่วมมือ (Matching Model) ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคชุมชน เพื่อการเพิ่มมูลค่าของผลผลิต การพัฒนาแปรรูปผลิตภัณฑ์ การจัดหาและทำตลาดเพื่อเพิ่มเศรษฐกิจฐานราก
2. ท้องถิ่น/เอกชน มีการพัฒนาโรงฆ่าสัตว์และสถานที่จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ
3. การพัฒนาศักยภาพผู้ผลิต ผู้ประกอบการ ในการผลิตอาหาร และน้ำดื่มที่ปลอดภัย
4. เพิ่มคุณภาพเด็กแรกเกิดให้มีน้ำหนักมากกว่า 2,500 กรัม
5. เพิ่มจำนวนครัวเรือนที่มีอาหารครบ 5 หมู่ (ผัก ผลไม้ ไขมัน ข้าว แป้ง เนื้อสัตว์) บริโภคอย่างเพียงพอ
6. เพิ่มเด็กแรกเกิดที่กินนมแม่ครบ 6 เดือน
7. เพิ่มการใช้โปรแกรม Menu Thai School Lunch ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
8. เพิ่มการกินผัก ผลไม้ ของคนในชุมชน
9. การวางระบบการจัดการอาหารในภาวะวิกฤต น้ำท่วม และภัยแล้ง

ระบบปลายน้ำ

1. เพิ่มร้านอาหาร/แผงลอย ที่ผ่านเกณฑ์ CFG มีร้านอาหารต้นแบบ เมนูเพื่อสุขภาพ
2. การมีตลาดในระดับท้องถิ่นที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน อาหารมีคุณภาพและมีความปลอดภัย
3. การมีกลไกคุ้มครองผู้บริโภคที่เข้มแข็งในการเฝ้าระวัง ติดตาม ประเมินผล ความปลอดภัยและความเป็นธรรมในเรื่องการซื้อ และการบริโภคอาหาร
4. ลดคนอายุมากกว่า 15 ปี ที่มีภาวะน้ำหนักเกิน ภาวะอ้วน ลงพุง
5. ลดเด็กอายุ 6 – 14 ปี ที่มีภาวะน้ำหนักเกิน ภาวะอ้วนลงพุง
6. ลดพฤติกรรมดื่มน้ำอัดลม เครื่องดื่มรสหวานจัด
7. ตั้งองค์กรและหน่วยงานติดตามตรวจสอบสารปนเปื้อนและอาหารปลอดภัย
8. การจัดการตลาด การหาแหล่งจำหน่ายและขายสินค้าจากเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ระบบอาหารจังหวัดนครศรีธรรมราช

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคงทางอาหาร

1. ผลักดันมาตรฐาน GAP ที่เหมาะสมให้เป็นภาคบังคับทางกฎหมาย และเป็นข้อตกลงของชุมชนโดยเน้นระบบตลาดภายในจังหวัด ตลาดในห้างสรรพสินค้า และตลาดส่งออก

2. มีการคุ้มครองพื้นที่การเกษตรเพื่อสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงปัจจัยการผลิตโดยการจัดทำแผนผังแม่บท (โซนนิ่ง) ผังเมือง พื้นที่ที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ และเขตฟาร์มทะเล ดังนี้ พื้นที่อาหารทางทะเล พื้นที่สวนป่าผสมผสาน พื้นที่เกษตรอินทรีย์ และการกำหนดพื้นที่อนุรักษ์ เป็นพื้นที่ที่มีการส่งเสริม อนุรักษ์ และขยายพันธุ์พืช ผัก ผลไม้ สัตว์บก สัตว์น้ำ

2.1 ส่งเสริมการปลูกข้าวให้เพียงพอในการบริโภค และสนับสนุนโครงการรักษาพันธุ์กรรมข้าวพื้นบ้านจัดตั้งธนาคารอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืชพื้นบ้าน

2.2 ใช้พระราชกำหนดการประมงบังคับใช้ พ.ศ.2558 และการทำประมงผิดกฎหมาย (Illegal Unreported and Unregulated Fishing: IUU)

2.3 สร้างเขตอนุรักษ์เพาะพันธุ์สัตว์น้ำ จัดทำธนาคารสัตว์น้ำ

2.4 สร้างกติกาหรือธรรมนุญ ว่าด้วยการอนุรักษ์ฟื้นฟูฐานอาหารครอบครัวและชุมชน รวมถึงการพัฒนาในรูปแบบที่มีความสมดุลระหว่างการผลิต พืชอาหารและพืชพลังงาน

- 1) สร้างข้อตกลงร่วมของชุมชน ท้องถิ่นและภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาระบบเกษตรยั่งยืน ทั้งการปรับสวนยางพาราและเกษตรเชิงเดี่ยวอื่น ๆ โดยเฉพาะพืชพลังงาน ทั้งนี้เพื่อให้มีพืชพันธุ์ที่หลากหลาย ตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานเพื่อการพึ่งตนเองได้
- 2) สนับสนุนการสร้างข้อตกลงร่วมหรือธรรมนูญชุมชน ว่าด้วยความมั่นคงทางอาหารในระดับพื้นที่ ระดับตำบล
- 3) สร้างพื้นที่ครัวชุมชนในพื้นที่ว่างหรือพื้นที่สาธารณะในชุมชน

3. ชุมชนพึ่งตนเองด้านอาหารในระดับชุมชน ครอบคลุม

3.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนมี การอนุรักษ์พันธุกรรมพืชพื้นบ้าน และจัดตั้งธนาคารอาหารชุมชน เช่น พันธุ์ข้าว ธนาคารเมล็ดพันธุ์ผักพื้นบ้านหรือผักสวนครัว พืชสมุนไพร ผลไม้

- 1) การรวบรวมพันธุกรรมพื้นบ้าน
- 2) สร้างเครือข่ายและพัฒนาทักษะชุมชนในการเพาะพันธุ์
- 3) จัดตั้งธนาคารพันธุ์ข้าวนำร่อง
- 4) จัดตั้งธนาคารพันธุกรรม พืชพื้นบ้าน
- 5) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครัวเรือน ปลูกพืชผักสวนครัว สมุนไพร ผลไม้ และสามารถขยายพันธุ์ได้อย่างต่อเนื่อง

3.2 สร้างศูนย์เพาะพันธุ์สัตว์บกและสัตว์น้ำในชุมชนแบบบูรณาการ

- 1) การรวบรวมพันธุ์พื้นบ้านสัตว์บกและสัตว์น้ำในชุมชน
- 2) สร้างเครือข่ายและพัฒนาทักษะชุมชนในการเพาะพันธุ์
- 3) จัดตั้งศูนย์เพาะพันธุ์สัตว์บก สัตว์น้ำจืด และสัตว์ทะเล
- 4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครัวเรือนเลี้ยงสัตว์เพื่อบริโภค และการค้าเชิงพาณิชย์

3.3 การจัดทำแผนการจัดการทรัพยากรอาหารชุมชน เพื่อการอนุรักษ์ พื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรอาหารของชุมชน

- 1) สำรวจและทำฐานข้อมูลทรัพยากรอาหารที่มีอยู่ในชุมชน นำร่องอำเภอละ 1 ตำบล
- 2) สร้างกระบวนการเรียนรู้กับหน่วยงาน กลุ่ม ภาควิชาที่เกี่ยวข้องในชุมชน
- 3) ผลักดันให้เกิดการจัดทำแผนการจัดการทรัพยากรอาหารที่มีอยู่ในชุมชน
- 4) บูรณาการแผนการจัดการทรัพยากรอาหารกับแผนชุมชน

3.4 ขยายผลนโยบายเศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนครอบคลุมพึ่งตัวเองด้านอาหาร

- 1) ทบทวน ประเมินผล และปรับวิธีการของนโยบายหนึ่งไร่หนึ่งแสน
- 2) คัดเลือกพื้นที่ต้นแบบ
- 3) สร้างกระบวนการเรียนรู้กับหน่วยงาน กลุ่ม ภาควิชาที่เกี่ยวข้องในชุมชน
- 4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนปฏิบัติตามนโยบายหนึ่งไร่หนึ่งแสน

3.5 การพัฒนาศักยภาพชุมชนในแต่ละอาชีพให้สามารถเพิ่มมูลค่าผลผลิต ลดต้นทุนการผลิต และสร้างนวัตกรรมสร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

- 1) พัฒนากลุ่มอาชีพ โดยเฉพาะการรวมกลุ่มอาชีพเกษตร
- 2) ส่งเสริมการนำองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม มาเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร
- 3) พัฒนาให้เกิดศูนย์เรียนรู้ แหล่งเรียนรู้เพื่อการพึ่งตนเอง โดยอาจจัดรูปแบบเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

- 4) สนับสนุนการศึกษาวิจัยอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน ในการพัฒนาศักยภาพของชุมชนในด้านการเพิ่มผลผลิต
- 5) พัฒนาศักยภาพชุมชนในการพึ่งตนเองด้านปัจจัยการผลิตในเรื่องอาหาร เช่น การจัดตั้งชุมชนนาร่องในการพึ่งพาตนเองด้านปัจจัยการผลิต

4. การฟื้นฟูภูมิปัญญาด้านอาหารพื้นบ้าน ขนมพื้นบ้าน อาหาร และสมุนไพรเป็นยา

- 4.1 สนับสนุนให้มีการรวบรวมภูมิปัญญาและฝึกอบรมตำรับอาหารพื้นบ้านภาคใต้ ที่ประกอบไปด้วยสมุนไพรพื้นบ้านที่มีคุณค่าทั้งทางโภชนาการและเวชการ อันเป็นเอกลักษณ์ประจำถิ่น ประจำชาติ
 - 4.2 ส่งเสริมให้มีแหล่งจำหน่ายตำรับอาหารพื้นบ้านภาคใต้ ในชุมชน ร้านอาหาร และห้างสรรพสินค้า
 - 4.3 ส่งเสริมให้มีการใช้และบริโภคตำรับอาหารพื้นบ้านภาคใต้ ในหน่วยงานราชการ โรงเรียน โรงพยาบาล สถาบันการศึกษา และครัวเรือน
 - 4.4 พัฒนา ยกระดับอาหารพื้นบ้าน ขนมพื้นบ้าน สมุนไพรที่ใช้เป็นยาไปสู่เศรษฐกิจชุมชน เพื่อเสริมสร้างรายได้และรักษาเอกลักษณ์ภูมิปัญญาของท้องถิ่น
- #### 5. ยกย่อง เพิ่มมูลค่าอาหารไปสู่ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
- 5.1 ส่งเสริมสนับสนุนให้มีวิสาหกิจชุมชนเพื่อสร้างฐานทรัพยากรทางอาหารในการแปรรูปอาหารของชุมชน
 - 5.2 ส่งเสริมให้มีการจัดทำแผนการตลาดและช่องทางการจัดจำหน่ายอาหารพื้นบ้าน สมุนไพรพื้นบ้าน
 - 5.3 ส่งเสริมการนำวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม มาใช้ในการยกระดับการแปรรูปอาหาร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

- 5.4 ส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ การรวมกลุ่มการผลิต ทำให้ลดต้นทุน นำไปสู่การมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น รวมถึงส่งเสริมให้ชุมชนมีการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรโดยใช้นวัตกรรม เพื่อเก็บรักษาและเพิ่มมูลค่าสินค้า

6. บูรณาการเรื่องอาหารพื้นบ้าน สมุนไพรพื้นบ้านให้อยู่ในแผนการท่องเที่ยวของจังหวัดและแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/แผนการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน

- 6.1 ปรับปรุง ทบทวน แผนการท่องเที่ยวของจังหวัดและแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/แผนการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
- 6.2 สร้างกระแสเรื่องความมั่นคงทางอาหารในเทศกาลอาหารของจังหวัด
- 6.3 สร้างความร่วมมือกับร้านอาหาร ในการจัดทำร้านอาหารต้นแบบที่มีคุณภาพและถูกหลักโภชนาการ ต้อนรับการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช

7. จัดตั้งเป็น “ศูนย์การจัดการฐานทรัพยากรเพื่อความมั่นคงทางอาหารและอาหารปลอดภัย” ขึ้น ทั้งในระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น

- 7.1 ให้จังหวัดดำเนินการจัดตั้งระบบสารสนเทศการจัดการฐานทรัพยากรเรื่องความมั่นคงทางอาหารในระดับจังหวัด
- 7.2 ให้ท้องถิ่นทุกแห่งมีระบบสารสนเทศฐานทรัพยากรอาหารในชุมชน
- 7.3 ส่งเสริมศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)
- 7.4 ส่งเสริมศูนย์การเรียนรู้โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
- 7.5 พัฒนาเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ในทุกด้าน (coaching)

8. จัดระบบเพื่อรองรับความมั่นคงด้านอาหารในภาวะวิกฤต
 - 8.1 พัฒนาแนวทางและกลไกในการบริหารจัดการความมั่นคงด้านอาหารในภาวะวิกฤติ เช่น ภาวะอุทกภัย ภาวะภัยแล้ง
 - 8.2 วางแผนป้องกันการขาดแคลนวัตถุดิบอาหารและอาหารสัตว์ที่ต้องพึ่งพาการนำเข้าสูงอย่างเหมาะสม
 - 8.3 มีการจัดการทางด้านสายพันธุ์ด้านพืช สัตว์ ประมง และคลังอาหารชุมชน
 - 8.4 จัดทำธนาคารอาหาร จัดทำโครงการการแปรรูปอาหาร การถนอมอาหาร เพื่อเป็นอาหารสำรองในยามเกิดภัยพิบัติ
9. จัดระบบการสื่อสารสาธารณะทั้งภายในและภายนอกในการรณรงค์และขยายผลความมั่นคงทางอาหาร
 - 9.1 พัฒนาแผนการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผ่านสื่อในทุกช่องทาง
 - 9.2 การให้ความรู้เรื่องความมั่นคงทางอาหาร และการสร้างค่านิยมการบริโภคอาหาร
 - 9.3 สนับสนุนการพัฒนาการจัดทำสื่อและการเผยแพร่โดยชุมชนในทุกรูปแบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านความปลอดภัย

1. พัฒนาฟาร์มสัตว์ (ไก่ หมู โค) ให้ได้มาตรฐาน GAP ควบคุมตรวจสอบสารเร่งเนื้อแดง จัดทำโครงการเชิงสะอาด โดยการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่นในพื้นที่
2. สร้างมาตรฐานการผลิตด้านคุณภาพและความปลอดภัย เน้นการผลิตสินค้าด้านการเกษตรและอาหารให้ได้รับเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้า “Q Mark หรือ Q Premium”

- 2.1 ประสานการดำเนินงานเรื่องการบังคับใช้กฎหมายที่แต่ละหน่วยงานรักษาการอยู่
- 2.2 ท้องถิ่นจังหวัด/อปท.ร่วมจัดทำเทศบัญญัติ เรื่อง น้ำดื่มจากตู้จำหน่ายหยอดเหรียญ/เกณฑ์ตลาดมาตรฐาน/โรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน/การตรวจสอบอาหารปลอดภัย
3. ผลักดันให้เกิดตลาดและร้านอาหารปลอดภัยและโภชนาการเพื่อสุขภาพ
 - 3.1 ยกระดับตลาดเป็นตลาดสีเขียวเพื่อสุขภาพ
4. รณรงค์สร้างกระแสให้ผู้บริโภคตระหนักถึงความสำคัญของอาหารปลอดภัย และโภชนาการที่เหมาะสมโดยการมีส่วนร่วมจากภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 พัฒนาเส้นทางรถท่องเที่ยว
5. สร้างต้นแบบสำหรับการผลิตที่ได้มาตรฐานในระดับต่างๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้แลกเปลี่ยนและถ่ายทอดการปฏิบัติระหว่างผู้ประกอบการ เกษตรกร ผู้ผลิต และผู้บริโภค
 - 5.1 พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการร้านอาหาร แผงลอย OTOP รุ่นใหม่
 - 5.2 พัฒนาศักยภาพเกษตรกรผู้เลี้ยง (โค แพะ แกะ) เป็นฟาร์มปลอดภัยปลอดภัยสารห้ามใช้
6. พัฒนากลไกการติดตามเฝ้าระวัง และคุ้มครองผู้บริโภคระดับท้องถิ่นที่เน้นเรื่องความปลอดภัยด้านอาหารให้กับผู้บริโภค
7. จัดตั้งศูนย์ข้อมูลติดตามเฝ้าระวังอาหารปลอดภัย (Information Center) ระดับจังหวัด
8. ขับเคลื่อนโครงการครัวนครสู่ครัวโลกให้เกิดความยั่งยืนร่วมกับภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยมีภาคประชาชนขับเคลื่อน หน่วยงานราชการเป็นฝ่ายสนับสนุน

9. บูรณาการมาตรฐานงานอาหารปลอดภัยให้เป็นมาตรฐานระดับจังหวัด สร้างห้องปฏิบัติการตรวจสอบปนเปื้อนในอาหารได้มาตรฐาน เชื้อถือได้ ที่ภาคประชาชนหรือร้านค้าสามารถเข้าถึง และค่าใช้จ่ายไม่แพง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 โภชนาการสมวัย

1. พัฒนาระบบข้อมูลสถานการณ์ด้านโภชนาการและสุขภาพในทุกพื้นที่ ทั้งระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น

2. ผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนเรื่องโภชนาการสมวัยเข้าสู่แผนชุมชนและแผนท้องถิ่น

3. พัฒนารูปแบบการใช้นวัตกรรมด้านอาหารและโภชนาการให้เหมาะสมกับบริบทในพื้นที่

4. ประกาศให้ เรื่องอาหารของแม่ เป็นวาระของจังหวัด เพื่อให้เด็กได้รับการโภชนาการที่ดีและเพิ่มความสัมพันธ์ในครอบครัว

5. ส่งเสริมให้ชุมชนมีบทบาทในการจัดการเรื่องโภชนาการในทุกกลุ่มอายุ

6. มีการพัฒนาเครื่องชี้วัดพฤติกรรมบริโภคที่เหมาะสมส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประเมินภาวะโภชนาการอันเป็นผลของพฤติกรรมบริโภคและพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่เหมาะสมเพื่อแก้ไขภาวะโภชนาการที่ไม่ปกติ

7. สร้างและยกระดับบุคลากรรวมถึงอาสาสมัครต่างๆให้ทำงานด้านความมั่นคงทางอาหาร อาหารปลอดภัย และ โภชนาการสมวัย

8. ประกาศให้เรื่องอาหารของหญิงตั้งครรภ์ และหญิงให้นมบุตรเป็นวาระของจังหวัด

9. ผลักดันการแก้ปัญหาสารปรูรอส (โซเดียม น้ำตาล สารปรูรอส แต่งรส) เข้าสู่การจัดการในระดับชุมชน

10. บูรณาการงานวิจัยกับการสร้างเสริมภาวะโภชนาการในแต่ละกลุ่มวัย

11. ประกาศให้นโยบายการออกกำลังกายเป็นวาระของจังหวัด

12. ให้มีนักโภชนาการในโรงเรียนเพื่อควบคุมกระบวนการผลิตและปรุงอาหารให้ถูกต้องตามหลักโภชนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการบริหารจัดการ

1. จัดตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ระบบอาหารจังหวัดนครศรีธรรมราช ทำหน้าที่ในการกำหนด วางแผน ประสานให้เกิดการดำเนินการ รวมถึงการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ทั้ง 4 ด้าน โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นประธานและมีสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นฝ่ายเลขานุการ และให้มีการจัดประชุมคณะกรรมการทุก ๆ 3 เดือน หรือตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร เพื่อทบทวนแผนยุทธศาสตร์อาหารและผลการดำเนินงาน

2. ผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทและจัดสรรงบประมาณในเรื่องการพัฒนาาระบบอาหารแบบบูรณาการทั้งเรื่องการเกษตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์ การตลาด รวมถึงบูรณาการงานอาหารปลอดภัยและงานโภชนาการ

2.1 ให้ท้องถิ่นจัดทำแผนบูรณาการระบบอาหารครอบคลุมทั้งเรื่องความมั่นคงทางอาหาร อาหารปลอดภัยและโภชนาการ โดยเป็นแผนงานประจำของท้องถิ่น

1) ทำโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการช่วยท้องถิ่นในการดึงสภาพปัญหาและความต้องการชุมชน และช่วยผลักดันให้เข้าไปสู่แผนใน อบต.ที่มีความพร้อมก่อน เมื่อได้ผลจึงจะขยายผลต่อไป

3. ผลักดันให้มีหน่วยงานหรือองค์กรที่ต้องรับภารกิจเรื่องนี้โดยตรง ขับเคลื่อนได้จริงโดยมีงบประมาณสนับสนุน

4. ส่งเสริมให้ภาคเอกชนดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ในการลักษณะการเข้าไปร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการผลิตเพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร มาตรฐานอาหารปลอดภัย และโภชนาการที่เหมาะสมกับทุกวัย

4.1 มีกลไกประสานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เช่น สมาคมต่าง ๆ หอการค้า ชมรมผู้ประกอบการ และมีเรื่องระบบอาหาร เพื่อสุขภาพอยู่ในแผนงานที่เกี่ยวข้องด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

5. วิจัยและพัฒนาระบบข้อมูล เทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดห่วงโซ่อาหาร

5.1 จัดตั้ง“ศูนย์จัดการข้อมูลและความรู้ด้านอาหารและโภชนาการ” ขึ้นในระดับจังหวัดนครศรีธรรมราช ทำหน้าที่ในการจัดการข้อมูลและสารสนเทศ จัดการงานวิจัยตั้งแต่รวบรวมข้อมูล จากแหล่งต่างๆ จากงานวิจัย การวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลเพื่อการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และขับเคลื่อนความรู้ไปสู่การปฏิบัติ

- 1) มีการจัดการองค์ความรู้ในระบบการบริหารจัดการ ทั้งการผลิต และการตลาด เพื่อข้อมูลที่ชัดเจนเหมาะสมกับความต้องการ
- 2) มีการร่วมกันวางแผนการทำงานทั้งภาคประชาชน ภาคธุรกิจ การท่องเที่ยว และภาควิชาการ
- 3) มีศูนย์กลางในการบริหารจัดการระบบ กลไก การผลิต และการตลาดเพื่อความสมดุล

6. พัฒนาระบบสื่อสารสาธารณะทางด้านอาหารและโภชนาการเชิงรุกอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะสื่อของรัฐ สื่อวิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์

6.1 ส่งเสริมให้มีเครือข่ายสื่อมวลชนที่ทำงานด้านอาหารและโภชนาการ

6.2 การสื่อสารสังคมมีตัวแทนสื่อเข้ามารณรงค์เรื่องการบริโภค

6.3 สนับสนุนให้มีการใช้สื่อทั้งสื่อของรัฐ สื่อวิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์ ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร และใช้พลังของสื่อในการขับเคลื่อนนโยบายด้านความมั่นคงทางอาหาร อาหารปลอดภัย และโภชนาการสมวัย

6.4 ทำป้าย ทุกพื้นที่ ทุกมุมเมือง เพื่อการประชาสัมพันธ์

6.5 ทำสื่อหลายรูปแบบ หลายช่องทางที่น่าสนใจ และให้เข้าถึงกลุ่มลูกค้า หรือกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย

7. จัดทำกลยุทธ์การตลาดด้านอาหารปลอดภัย และจัดตั้งคณะทำงานด้านการตลาดอาหารปลอดภัย มีหน้าที่หลัก คือ เปิดตลาดอาหารปลอดภัยในระดับจังหวัดและตลาดในอำเภอ รวมทั้งจัดทำกรประชาสัมพันธ์ตลาดอาหารปลอดภัย



คำสั่งจังหวัดนครศรีธรรมราช
ที่ ๑๕๓ ๗๗ / ๒๕๖๑

เรื่อง ยกเลิกคำสั่ง และแต่งตั้งคณะกรรมการระบบอาหารจังหวัดนครศรีธรรมราช

อนุสนธิคำสั่งคณะกรรมการระบบอาหารจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ ๓๔๐๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๑ โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน แบ่งเป็นคณะกรรมการด้านต่างๆ ดังนี้ ด้านอำนวยการ ด้านความมั่นคงอาหาร ด้านคุณภาพความปลอดภัยอาหาร และ ด้านโภชนาการสมวัย เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานยุทธศาสตร์ระบบอาหารจังหวัดนครศรีธรรมราช

จากการประชุมคณะกรรมการระบบอาหารจังหวัดนครศรีธรรมราช ครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๔-๒๕ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๑ ได้มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างยุทธศาสตร์และแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่แผนปฏิบัติการ อีกทั้งได้มีการปรับเปลี่ยนคณะกรรมการด้านต่างๆ และเพิ่มเติมคณะกรรมการด้านยุทธศาสตร์ระบบอาหาร เพื่อให้การดำเนินงานเหมาะสมและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ระบบอาหารจังหวัดนครศรีธรรมราช เกิดผลสำเร็จและนำไปสู่การปฏิบัติได้

เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานยุทธศาสตร์ระบบอาหารจังหวัดนครศรีธรรมราช ให้เกิดผลสำเร็จ จังหวัดนครศรีธรรมราช จึงยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการระบบอาหารจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ ๓๔๐๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๑ และแต่งตั้งคณะกรรมการระบบอาหารจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีองค์ประกอบดังนี้

๑. คณะทำงานด้านอำนวยการ ประกอบด้วย

- | | |
|--|------------------|
| ๑.๑ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช | ประธานคณะกรรมการ |
| ๑.๒ ปลัดจังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๓ ท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๔ หัวหน้าสำนักงานจังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๕ เกษตรและสหกรณ์จังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๖ เกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๗ ปศุสัตว์จังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๘ ประมงจังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๙ พาณิชยจังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๑๐ อุตสาหกรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๑๑ พัฒนาการจังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๑๒ ศึกษาธิการจังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๑๓ ท้องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๑๔ ประชาสัมพันธ์จังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |

๑.๑๕ ผู้อำนวยการ.....

- | | |
|---|-------------------------------|
| ๑.๑๕ ผู้อำนวยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๑๖ นายอำเภอทุกอำเภอ | คณะกรรมการ |
| ๑.๑๗ ผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๑๘ ผู้อำนวยการสถานีวิทยุ อสมท.นครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๑๙ อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ หรือผู้แทน | คณะกรรมการ |
| ๑.๒๐ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช หรือผู้แทน | คณะกรรมการ |
| ๑.๒๑ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชเสนาใหญ่ | คณะกรรมการ |
| ๑.๒๒ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชทุ่งใหญ่ | คณะกรรมการ |
| ๑.๒๓ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๒๔ นายกเทศมนตรีนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๒๕ ประธานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๒๖ ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๒๗ ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๒๘ ประธานสภาพัฒนาเมืองนครศรีธรรมราช ภาคลพเมือง | คณะกรรมการ |
| ๑.๒๙ ประธานหอการค้าจังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๓๐ ประธานบริษัท ประชาธิปไตยสามัคคีนครศรีธรรมราช
(วิสาหกิจเพื่อสังคม) จำกัด | คณะกรรมการ |
| ๑.๓๑ ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๓๒ ประธานชมรมผู้ประกอบการค้าอาหารจังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๓๓ ประธานสมาชิชาสุขภาพจังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๓๔ นายสมาคมสื่อชุมชนภาคใต้ นครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๓๕ นายสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการ |
| ๑.๓๖ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช | คณะกรรมการและเลขานุการ |
| ๑.๓๗ ผู้อำนวยการสถาบันการจัดการระบบสุขภาพ
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ นครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ | คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ |

โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. ประสานงานและติดตามข้อมูลสถานการณ์ เพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันให้เกิดการผลักดันขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ
๒. ดำเนินงานตามที่ได้รับแจ้งการจังหวัดนครศรีธรรมราชมอบหมาย
๓. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานบูรณาการระบบอาหารจังหวัดนครศรีธรรมราช ทุก ๖ เดือน

๒. คณะทำงาน....

๒. คณะทำงานด้านความมั่นคงอาหาร

๒.๑	เกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราช	ประธานคณะทำงาน
๒.๒	ปลัดจังหวัดนครศรีธรรมราชหรือผู้แทน	คณะทำงาน
๒.๓	ประมงจังหวัดนครศรีธรรมราชหรือผู้แทน	คณะทำงาน
๒.๔	อุตสาหกรรมจังหวัดนครศรีธรรมราชหรือผู้แทน	คณะทำงาน
๒.๕	พัฒนาการจังหวัดนครศรีธรรมราชหรือผู้แทน	คณะทำงาน
๒.๖	พาณิชย์จังหวัดนครศรีธรรมราชหรือผู้แทน	คณะทำงาน
๒.๗	ผู้อำนวยการการยางแห่งประเทศไทย จังหวัดนครศรีธรรมราชหรือผู้แทน	คณะทำงาน
๒.๘	ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหรือผู้แทน	คณะทำงาน
๒.๙	ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยข้าวนครศรีธรรมราชหรือผู้แทน	คณะทำงาน
๒.๑๐	ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ภาคใต้ตอนบนหรือผู้แทน	คณะทำงาน
๒.๑๑	ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์นครศรีธรรมราชหรือผู้แทน	คณะทำงาน
๒.๑๒	ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์นครศรีธรรมราชหรือผู้แทน	คณะทำงาน
๒.๑๓	นางสาวชุติมา รอดเนียม อาจารย์ประจำสำนักวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	คณะทำงาน
๒.๑๔	หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมการเกษตร สำนักงานเกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราชหรือผู้แทน	คณะทำงานและเลขานุการ
๒.๑๕	หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์ สำนักงานเกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราชหรือผู้แทน	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. จัดทำแผนแม่บทและแนวทางการดำเนินการด้านความมั่นคงทางอาหารตามกรอบยุทธศาสตร์การจัดการด้านอาหารจังหวัดนครศรีธรรมราช
๒. ดำเนินการตามแผนแม่บทและแนวทางที่กำหนด
๓. ประสานงานและติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านความมั่นคงทางอาหาร
๔. สรุปผลการดำเนินงานและรายงานผลต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชทุก ๖ เดือน

๓. คณะทำงานด้านคุณภาพความปลอดภัยอาหาร

๓.๑	นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช	ประธานคณะทำงาน
๓.๒	เกษตรและสหกรณ์จังหวัดนครศรีธรรมราชหรือผู้แทน	คณะทำงาน
๓.๓	ท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราชหรือผู้แทน	คณะทำงาน
๓.๔	นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราชหรือผู้แทน	คณะทำงาน
๓.๕	นายกเทศมนตรีนครศรีธรรมราชหรือผู้แทน	คณะทำงาน
๓.๖	หัวหน้าศูนย์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๓.๗	หัวหน้าหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๓.๘	หัวหน้ากลุ่มพัฒนาสินค้าคุณภาพปศุสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน

๓.๙ หัวหน้ากลุ่มงาน....

๓.๙	หัวหน้ากลุ่มงานอนามัยสิ่งแวดล้อมและอาชีวอนามัย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๓.๑๐	หัวหน้ากลุ่มงานควบคุมโรคติดต่อ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๓.๑๑	หัวหน้ากลุ่มงานเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๓.๑๒	ประธานชมรมผู้ประกอบการค้าอาหารจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๓.๑๓	ผู้จัดการบริษัท ซิลเวอร์เบเกอร์แอนด์ฟู้ด จำกัด	คณะทำงาน
๓.๑๔	ผู้จัดการโรงแรมทวินโลดิส (ตัวแทนโรงแรม)	คณะทำงาน
๓.๑๕	ผู้จัดการตลาดป้อมเพชร (ตัวแทนตลาดเอกชน)	คณะทำงาน
๓.๑๖	นางสาววิภาภรณ์ จันทร์สุวรรณ อาจารย์ประจำสำนักวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	คณะทำงาน
๓.๑๗	นายวริชัญ กลิ่นหอม ตัวแทนสมาชิกสุขภาพจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๓.๑๘	หัวหน้ากลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงานและเลขานุการ
๓.๑๙	เภสัชกรผู้รับผิดชอบงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหาร สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. จัดทำแผนแม่บทและแนวทางการดำเนินการด้านคุณภาพความปลอดภัยอาหารตามกรอบยุทธศาสตร์การจัดการด้านอาหารจังหวัดนครศรีธรรมราช
๒. ดำเนินการตามแผนแม่บทและแนวทางที่กำหนด
๓. ประสานงานและติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านคุณภาพความปลอดภัยอาหาร
๔. สรุปผลการดำเนินงานและรายงานผลต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชทุก ๖ เดือน

๔. คณะทำงานด้านโภชนาการสมัย

๔.๑	รองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช (ที่ได้รับมอบหมาย)	ประธานคณะทำงาน
๔.๒	ท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๔.๓	พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๔.๔	ศึกษาธิการจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๔.๕	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑	คณะทำงาน
๔.๖	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๒	คณะทำงาน
๔.๗	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓	คณะทำงาน

๔.๘ ผู้อำนวยการ....

๔.๘ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๔	คณะทำงาน
๔.๙ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต ๑๒	คณะทำงาน
๔.๑๐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นัยนา หนูนิล อาจารย์ประจำสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	คณะทำงาน
๔.๑๑ นักโภชนาการ โรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๔.๑๒ นางจิรภัทร น้อยสำลี นักโภชนาการโรงพยาบาลทุ่งสง	คณะทำงาน
๔.๑๓ นางอรพรรณ ภัคมนตรี นักโภชนาการ ศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๔.๑๔ หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมสุขภาพ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงานและเลขานุการ
๔.๑๕ ผู้รับผิดชอบงานปฐมวัย กลุ่มงานส่งเสริมสุขภาพ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. จัดทำแผนแม่บทและแนวทางการดำเนินการด้านโภชนาการสมวัยตามกรอบยุทธศาสตร์การจัดการด้านอาหารจังหวัดนครศรีธรรมราช
๒. ดำเนินการตามแผนแม่บทและแนวทางที่กำหนด
๓. ประสานงานและติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านโภชนาการสมวัย
๔. สรุปผลการดำเนินงานและรายงานผลต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชทุก ๖ เดือน

๕. คณะทำงานด้านยุทธศาสตร์ระบบอาหาร

๕.๑ รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช (ที่ได้รับมอบหมาย)	ประธานคณะทำงาน
๕.๒ หัวหน้าสำนักงานจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๕.๓ ห้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราชหรือผู้แทน	คณะทำงาน
๕.๔ นายกองค้ำการบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๕.๕ ประธานหอการค้าจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๕.๖ นายกษมาคมสื่อชุมชนภาคใต้นครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๕.๗ ผู้แทนสมัชชาสุขภาพจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๕.๘ ผู้แทนสภาองค์กรชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๕.๙ ผู้แทนเครือข่ายขบวนองค์กรชุมชน	คณะทำงาน
๕.๑๐ หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมการเกษตร สำนักงานเกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราชหรือผู้แทน	คณะทำงาน
๕.๑๑ หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๕.๑๒ หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมสุขภาพ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน

๕.๑๓ ผู้จัดการบริษัท....

๕.๑๓ ผู้จัดการบริษัท ซิลเวอร์เบเกอร์รี่แอนด์ฟู้ด จำกัด	คณะทำงาน
๕.๑๔ หัวหน้ากลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๕.๑๕ เภสัชกรผู้รับผิดชอบงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหาร สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงานและเลขานุการ
๕.๑๖ ผู้อำนวยการกลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
๕.๑๗ ผู้อำนวยการสถาบันการจัดการระบบสุขภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. จัดทำยุทธศาสตร์ระบบอาหารจังหวัดนครศรีธรรมราช
๒. กำหนด วางแผนประสานให้เกิดการดำเนินการตามยุทธศาสตร์
๓. ประชุมติดตามสรุปผลการดำเนินงาน และรายงานผลต่อผู้ว่าราชการจังหวัด-นครศรีธรรมราช ทุก ๔ เดือน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑



(นายจำเริญ ทิพญพงศ์ธาดา)
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช



สถาบันการจัดการระบบสุขภาพ ม.อ.

สสส
สำนักงานกองทุนสนับสนุน
การส่งเสริมสุขภาพ